

PARLEM DE CUINA

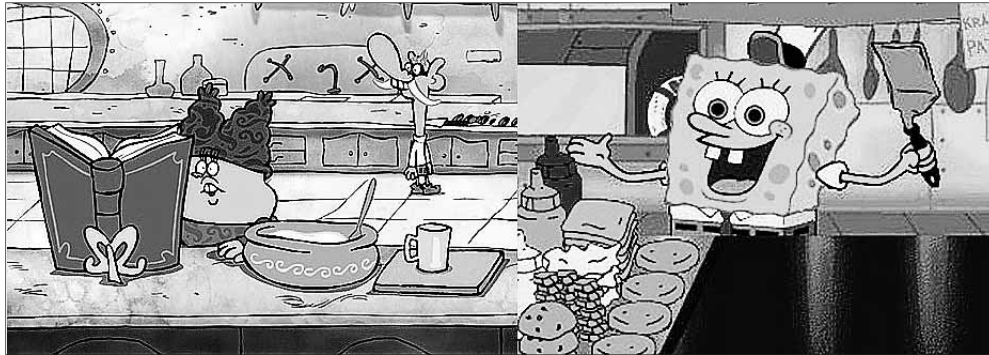
Dedicat a tots els “papis”...

Per a aquesta setmana us proposo un viatge gastronòmic un poc especial per a commemorar el Dia del Pare... si us dic els següents noms d'elaboracions gastronòmiques o d'ingredients pot ser no us diguin res per ells tots sols: “Gazpacho”, “Escalope”, “Trufas”, “Garbanzo “ i “Paninni”. Però si a la llista li afegim el nom d'una sopa tradicional dels Estats Units segur que ja ho podeu relacionar tot: Chowder.

Doncs en aquest punt, sobretot els que teniu nins petits; ja haureu descobert que es tracta de la llista de personatges d'aquesta (estranya) sèrie d'animació que tant de moda està ara. Chowder, és a l'hora el nom de la sèrie i del personatge principal, un jove aprenent de cuiner sota les ordres de “Garbanzo” (Mung Daal), un arrogant i característic cap de cuina. Totes les aventures d'aquest peculiar equip de cuiners es desenvolupen a la ciutat de Massapà. Un lloc ple de les criatures més estrambòtiques, grillades i estridents imaginables. I si estranys són els personatges, més ho són les seves creacions culinàries i els ingredients que usen: “Burrarnos”, un préssecs gegants que si no vas alerta et persegueixen durant 50 anys; “Fruti – gomas”, unes fruites que maduren adherides a les persones o “Bananazules”, uns plàtans que et tanyeixen de blau. I pel que fa a plats cuinats destaquen el “Porquerillo”, una recepta d'en Chowder que sols agrada als insectes, però de la que ell n'està molt orgullós; el pastís de 500 quilograms, un pastís gegant o el “Papeo cerebral”, un plat que dota d'intel·ligència sobrehumana a qui se'l menja.

Com veis una interessant proposta per a donar a conèixer la cuina als més petits...i sí, no és una forma molt ortodoxa, però almenys és divertida i dóna tema per a més d'una tertúlia. La segona sèrie d'animació que veurem avui, i que també gira entorn a la cuina, és Bob Esponja, que curiosament comparteix guionista amb l'anterior. Bob Esponja és el

cuiner del “Crustáceo Crujiente” on prepara exclusivament la seva única recepta: les Burguer Cangreburger (krabby Patty), elaborades amb pa, tomàtiga, cogombre, lletuga, algues, gelatina de grumer, carn i l'ingredient secret (molt d'amor); que episodi a episodi tracta de descobrir l'arxienemic Plankton... de forma infructuosa, cal a dir.

Bob Esponja, una esponja marina amb aparença d'esponja de cuina, s'ha convertit en un fenomen de masses (i de doblers pels seus creadors), ja que la venda d'objectes relacionats amb la sèrie arriba a límits insospitats. SpongeBob SquarePants (nom original), va ser creat l'any 1999 per l'artista, animador i biòleg marí Stephen Hillenburg i produïda per la seva companyia, United Plankton Pictures, Inc; esdevenint-se la sèrie més famosa de les realitzades pel canal Nickelodeon. L'any 2007, va ser anomenada per la revista TIME com un dels millors programes de la televisió. Malgrat el seu canal original és Nickelodeon, la sèrie és emesa per tot el món i ha estat traduïda a més de 40 idiomes. L'èxit d'aquest personatge l'ha portat a protagonitzar fins a 4 films per a la gran pantalla; un èxit sols comparable als personatges grocs dels Simpson.

Aquest èxit ha esdevingut tal per la pròpia concepció de la idea: personatges amb un aire infantil amb el que el públic més jove s'identifica i històries i diàlegs per als

telespectadors no tan joves (fins i tot orientats als adults) que engresquen i demostren certa qualitat en el seu desenvolupament. Si tot això es vesteix d'un dibuix agradable, tendre i simpàtic; a l'hora que pot tenir punts realistes, crus i fins hi tot molt durs, aconseguim una sèrie sobre un cuiner amb un èxit assegurat.

Un èxit que surt de la televisió i s'instal·la dins el món real, esdevenint-se un company més de les nostres vides: disfresses a la rua, multitud de pàgines web sobre aquest personatge, objectes “esponjians” a tots les tendes, articles en els setmanaris, etc.).

BURGUER CANGREBURGUER:

Ingredients: 1 de pa d'hamburguesa, 1 d'hamburguesa, 2 de rodanxes de tomàtiga, 2 de fulles d'enciam, 1 llesca de formatge per sandvitx, 2 o 3 de rodanxes de cogombre, 2 d'anelles de ceba, quetchup o mostassa i molt amor (ingredient secret).

Elaboració: Torrar el pa d'hamburguesa i posar-li quetchup o mostassa a la part interior de cada cara. Torrar

l'hamburguesa a una planxa. Preparar les rodanxes de tomàquet, ceba, cogombre, i tallar les fulles d'enciam. Posem l'hamburguesa sobre la cara inferior del pa. A sobre, posem la llesca de formatge. Després, les rodanxes de cogombre, ceba, tomàquet i l'enciam, en aquest ordre. Finalment, posem la cara superior del pa sobre de tots els ingredients. I no oblidar l'ingredient principal: cuinar aquesta Burguer Cangreburger amb molt d'amor.

Font: <http://spongebob.nick.com/> i <http://www.cartoonnetwork.es/>
Més curiositats sobre cuina, televisió i cinema a: <http://www.cuinant.com/cine.htm>.
Bona setmana i molts d'anys al “papis”, Joseps i Josefines.

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Evolució humana, model de societat i treball generacional

Amb la introducció de la televisió, ordinadors, telèfons mòbils, etc, s'ha passat d'un fet de comunicació més artificial que abans, quan la gent, per exemple es reunia a prendre la fresca a les aceres de devora casa i a fer la xerrada. Tal volta malgrat la duresa del treball, i haver-se d'ajustar al que hi havia, el seu món era més atent, hi havia més empatia, tothom es coneixia i habitualment es viu la vida en funció de les coses que t'han dit, t'han ensenyat, has llegit, t'han comptat i les dones per certes. Són experiències d'altres persones i això és una altra manera de tenir fe. Amb el temps esdeven analític i reflectiu (no tots hi arriben) i et plantejes el fonament de segons quines teories, que abans no ho feies. Forma part d'un procés d'evolució cap a ampliar la teva visió respecte a la teva vida i els succeïts que en ella van passant. Moltes vegades, es produeix que tenim una fe amb coses de les quals no hem tingut l'experiència, ni pròpia ni personal. Per una altra part no ho podem experimentar tot i hem de creure amb el que altres persones han experimentat i ens ho fan a saber, malgrat amb el temps, opcions vàlides, perden el seu fonament i són canviades per altres. Un exemple podria ésser la teoria Heliocèntrica És una dinàmica evolutiva, seguir el treball que les generacions passades han anat fent i incrementar, sobre elles, el nou coneixement. Malgrat existeix el dubte constant. A vegades, és necessari inventar nous estris, que ens impedeix tenir una certesa sobre un esdeveniment. Exemple: la càmera Kirlian fotografà l'aura (conjunt de cossos energètics de l'ésser humà) i que abans de tenir aquest instrument i poder-ho comprovar, era negada oficialment la seva existència. Anava dient, que teories donades per certes durant molt

temps (a vegades mantingudes per servir a uns interessos) són replantejades. I als que contradiuen la versió oficial, en poden sortir escaldats, malgrat amb el temps, la seva teoria sigui acceptada. Vos pot venir a la memòria el cas de Galileu Galilei, respecte del moviment de la Terra al voltant del Sol.

Inclusiu a vegades quan els coneixements i (la saviesa bastant més difícil de transmetre), ha portat a noves proves i a noves experiències en la investigació.

Tot forma una part evolutiva en la que ens trobam immersos a diari. Les distintes generacions i de cada vegada a més velocitat, s'han d'adaptar a uns canvis vertiginosos, en els que els nostres avantpassats, no ho havien de fer. Vivíem els canvis amb més lentitud. No necessitaven tantes coses i per tant no estaven condicionats a un continuo aconseguir coses per a ésser “feliços”. Les seves vides no eren tan complicades com les nostres i la senzillesa feia que l'estrès que actualment la nostra societat està “gaudint” i que l'emmalalteix, no existia com ara. Estaven molt més a prop de la natura i de lo natural. Les relacions entre veïnats, habitualment, sempre n'hi havia algun de remuc de tot, eren d'ajuda i suport. No passava en absolut, com ara passa, que trobin a una persona vella morta a qui ningú l'ha anada a visitar durant molt temps i per això ni se n'han adonat.

També, malgrat les dificultats que eren assumides i resoltes quan i com es podien, i no els obligava a tenir una dependència de moltes coses com nosaltres ara tenim. Actualment ens hem venut al gran postor. Tot té un preu i el valor de les coses ha desaparegut. Tot es basa en posseir i quantes més coses millors. Depenem d'empreses d'electricitat, de gas, d'aigua, de transport, de telefonia,

etc, i hem de treballar per a elles (Bancs inclosos). Estem esclavitzats al capital amb el consentiment dels Governos que teòricament hem triat de forma democràtica (mentida?) perquè salvaguardin els nostres interessos i a contra ens manipulen i ens enganen, a més els hi paguem uns bons sous, perquè ho facin.

Ens han estat robant a diari, gestors als que nosaltres els hi havíem donat la confiança, perquè manegessin els nostres doblers (estrets del treball). Són els mateixos que també tenen la capacitat de crear unes lleis que ens obliguen a nosaltres i que ells habitualment incompleixen. No robar. No fer frau. No falsificar documents públics. No fer tràfic d'influències. No fer suborn. No fer prevaricació. Totes aquestes denominacions són delictes, ja no entr en el tema moral ni ètic, sinó que estan prou tipificats en el Codi Civil i Penal.

Durant un temps, no vull parlar de legislatures passades per la contrada de les Illes Balears, sembla que hem estat governats per simples delinqüents comuns que abusant de manera estentòria de la nostra confiança, ens han deixat les arques públiques buides.

Acabaré, jo he viscut, tancar un tracte o fer barrina, amb una simple encaixada de mans i la paraula donada “anava a missa”. No era precís haver de llegir “la lletra petita”, ja que no n'hi havia. Crec i n'estic convençut que haurem d'anar a recuperar una altra vegada aquells valors, a no ser que vulguem viure en una jungla.

I la pena, és que una gran part dels que ens haurien de donar llum, ens donen fum.

Josep Bonnin

